

Latgal nyelv

A Wikipédiából, a szabad enciklopédiából

A **latgal nyelv** (latgalul: *latgališu volūda*, lettül: *latgaliešu valoda*) vagy **latgal nyelvjárás** (latgalul: *latgališu volūdys izmeja*, lettül: *latgaliešu valodas paveids*) a lett nyelv egyik nyelvjárása, amelyet körülbelül 200 000-en^[1] beszélnek Lettország legkeletibb, *Latgale* nevű kultúrtáján, és amely a lettől elsősorban hangtanában és szókincsében tér el.

Tartalomjegyzék
A lett nyelv nyelvjárásai
Története és jelene
Areális kapcsolatok
Hangtan és helyesírás
Magánhangzók
Mássalhangzók
Helyesírás
Hangmegfelelések a lett és a latgal között
Morfofonológia
Morfológia
Képzőmegfelelések a lett és a latgal között
Főnévragozás
I. deklináció
II. deklináció
III. deklináció
IV. deklináció
V. deklináció
VI. deklináció
Igeragozás
II. konjugáció
III. konjugáció
Rendhagyó igék
Szókészletbeli különbségek a lett és a latgal között
Latgal nyelvű irodalom és szövegminta
Jegyzetek
Források
További információk
Kapcsolódó szócikkek

<div><div></div><div><h1>Latgal nyelv</h1><h2>Latgališu volūda</h2></div></div>	
<div><div></div><div>A latgal mindennapi használata 2011-ben</div></div>	
Beszélik	<div><div></div><div>Lettország</div></div>
Terület	<div><div></div><div>Latgale</div></div>
Beszélők száma	200 000 fő
Nyelvcsalád	Indoeurópai nyelvcsalád
	Balti nyelvek
	Lett nyelv
	Latgal nyelv
Írásrendszer	Latin írás
Hivatalos állapot	
Hivatalos	nem hivatalos nyelv, küzd a regionális nyelvi státuszért
Nyelvkódok	
ISO 639-3	ltg (<a href="http://www.sil.org/g/iso639-3/documentati
on.asp?id=ltg">http://www.sil.org/g/iso639-3/documentati on.asp?id=ltg)
<div><div></div><div></div></div>	<div>A Wikimédia Commons tartalmaz <i>Latgališu volūda</i> témájú médiaállományokat.</div>

A lett nyelv nyelvjárásai

A lett nyelvészet hagyományosan három fő nyelvjárást különböztet meg, amelyek további alnyelvjárásokra oszthatók.

- Lībiskais dialekts - līv nyelvjárás
 - Kurzemes izloksnes - kurzemei al-nyelvjárás
 - Vidzemes izloksnes - vidzemei al-nyelvjárás
- Vidus dialekts - középső nyelvjárás
 - Kursiskās izloksnes - kurs/kursz al-nyelvjárás
 - Zemgaliskās izloksnes - zemgal/zemgál al-nyelvjárás
 - Vidzemes izloksnes - vidzemei al-nyelvjárás
- Aukšzemnieku dialekts - felső nyelvjárás
 - Latgaliskās izloksnes - latgal nyelvjárás
 - Sēliskās izloksnes - sel/szél al-nyelvjárás

A lett līv nyelvjárása nem azonos a *līv nyelv*vel, amely egy balti finn nyelv. Ugyanakkor a lett līv nyelvjárására igen nagy hatást gyakorolt a līv nyelv, a līv nyelvjárás azon a területen alakult ki, amelyen egykor a lívek laktak, azaz a Balti-tenger partvidékén, ennek megfelelően a līv nyelvjárásnak van kurzemei, azaz Kurzeme területén lévő és vidzemei, azaz Vidzeme területén lévő al-nyelvjárásai.

A lett nyelv nyelvjárásai

A középső nyelvjárás két alnyelvjárása szintén olyan népek neveit őrzi, amelyekkel a lettek együtt éltek, és amelyekről azt feltételezik, hogy szintén balti népek voltak. A kurszokról és a zemgalokról kevés történelmi feljegyzés maradt, nyelvükről pedig szinte semmit sem tudunk. A kurszokról mai nyelvjárási adatok alapján azt tartják, hogy vagy a kelet-balti nyelvekhez tartozott, mint a lett és a litván, vagy pedig egy teljesen eltűnt közép-balti ág tagja volt. A zemgalok valószínűleg nyelvileg nem különböztek a lettektől, nevük összetétele hasonló, mint a latgaloké, minden valószínűség szerint a *zem-* 'alacsony' és a *gals* 'vég' elemekből áll. Evvel a megnevezéssel áll szemben a harmadik nyelvjárás *Aukšzemnieku*, azaz *aukš-* 'felső' + *zem(e)-* 'föld' + *-nieks* 'ember' kifejezésével.

Az felső nyelvjárás két al-nyelvjárásból áll, a latgal nyelvjárásból és a szél nyelvjárásból, ez utóbbi a selek/szélek nevét őrzi, akikről szintén azt feltételezik, hogy balti nép voltak, de nyelvi emlék tőlük sem maradt fenn.

Története és jelene

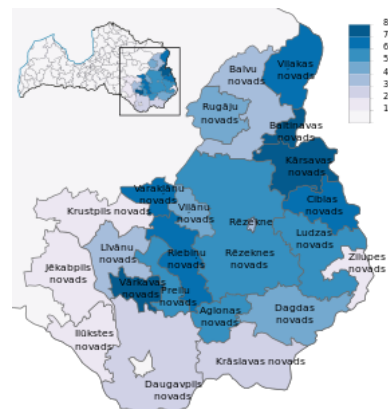
Lettország történelmi kultúrtájai: Kurzeme, Vidzeme, Zemgale és Latgale

Az I. Lengyel Köztársaság 1618-ban

a nagy számú egyéb kisebbségek miatt. A folyamatnak az 1944-es szovjet megszállás vetett véget, a latgal szellemi elit teljesen megszűnt, nagyobb részük Gulagba került, kisebb részük emigrált. A pártállami időkben a latgal különállás minden elemét üldözték.^[3]

Lettország 1991-ben kiáltotta ki a függetlenségét, ekkor a betelepítések nyomán a népességnek csupán 52%-a volt lett anyanyelvű.^[4] A keleti részeken, ahol alacsonyabb volt a születések száma, viszont nagyobb a betelepítéseké, ez az arány még rosszabb volt. Ennek következtében a nyelv különösen fontos szerepet kapott a lett politikában mint az integrálás eszköze.^[5] A felmérések alapján a Lettorszában élő oroszok egy része (különösen a keleti területeken) egyáltalán nem beszéli a lettet. Viszont az idősebb lettek jól beszélik az orosz is, és „A magánszférában a lettek a nemzetiségekkel (értsd: oroszokkal) érintkezve ritkán kezdeményeznek beszélgetést lettül, a nemzetiségek pedig a lettekhez fordulva még ritkábban teszik ezt”.^[6] A függetlenség kikiáltása után a balti államokban a jelentős orosz kisebbség miatt igen szigorú nyelvtörvényeket és állampolgársági törvényeket fogadtak el,^[7] és számos Lettorszában élő orosz anyanyelvű személy nem kapott lett állampolgárságot. Ennek eredményeként az a furcsa helyzet állt elő Lettorszában, hogy míg a népesség harmadát kitevő oroszok nem használhatják hivatalosan nyelvüket, addig a mára kihalt lívet a törvény majdhogynem egyenrangúvá tette a lettel. A lett nyelvhasználatot szabályozó törvény a következőképpen fogalmaz:

A latgal nyelv mindennapi használata 2011-ben

Valsts valodas likums

3.pants. (1) *Latvijas Republikā valsts valoda ir latviešu valoda.*

(3) *Valsts nodrošina latviešu zīmju valodas attīstīšanu un lietošanu saziņai ar nedzirdīgajiem cilvēkiem.*

(4) *Valsts nodrošina latgaliešu rakstu valodas kā vēsturiska latviešu valodas paveida saglabāšanu, aizsardzību un attīstību.*

4.pants. *Valsts nodrošina lībiešu valodas kā pirmiedzīvotāju (autohtonu) valodas saglabāšanu, aizsardzību un attīstību.*

5.pants. *Ikviens cits Latvijas Republikā lietotā valoda, izņemot lībiešu valodu, šā likuma izpratnē ir uzskatāma par svešvalodu.*^[8]

Állami nyelvtörvény

3. § (1) *A Lett Köztársaság hivatalos nyelve a lett.*

(3) *Az állam biztosítja a lett jelnyelv fejlesztését és kommunikációban való használatát a siket emberek számára.*

(4) *Az állam biztosítja az írott latgal nyelvnek mint történeti lett nyelvnek a megőrzését, védelmét és fejlesztését.*

4. § *Az állam biztosítja a lív nyelvnek mint őshonos (autochton) nyelvnek a megőrzését, védelmét és fejlesztését.*

5. § *Minden, a Lett Köztársaságban használt egyéb nyelvet, kivéve a lív nyelvet, amely ezen törvényben szerepel, idegen nyelvnek kell tekinteni.*

A latgal jelenleg küzd a regionális hivatalos nyelvi státuszért, nem sok sikerrel. 2009-ben a lett legfelsőbb bíróság határozata kimondta, hogy a latgal nem használható a közigazgatásban, mert a Lett Köztársaság hivatalos nyelve a lett irodalmi nyelv. A latgalt pedig ebből a szempontból idegen nyelvnek kell tekinteni. Az indoklás szerint:

”

Latviešu literārās valodas kā valsts valodas atzišanas mērķis ir nostiprināt valsts administratīvo vienotību. Likumdevējs nošķir latgaliešu valodu kā latviešu valodas paveidu no latviešu literārās valodas. Atsevišķas latviešu valodas izloksnes izdalīšana un valsts valodas statusa piešķiršana būtu preteja likumdevēja noteiktajam mērķim.^[9]

”

A lett irodalmi nyelv mint államnyelv elismerésének célja megerősíteni az állam adminisztratív egységét. A jogalkotó megkülönbözteti a latgal nyelvet mind a lett nyelv egyik változatát a lett irodalmi nyelvtől. Különböző lett nyelvi változatok terjesztése és az államnyelvi státusz megosztása ellentétes lenne a jogalkotó kinyilvánított szándékával.

Areális kapcsolatok

Számtalan nyelvész foglalkozott a Balti-tenger körül található nyelvek közös jellemzőivel, ugyanis a tartós és szoros együttélésnek, valamint a kései írásbeliségnek köszönhetően a baltikumi nyelvek igen nagy hatása voltak egymásra nemcsak szókincs, de a nyelvi struktúra tekintetében is. A változások olyan nagy léptékűek is lehettek, hogy az egyes nyelvek tipológiája is jelentősen eltolódhatott.

Lásd még: Areális nyelvészet

A latgal a Baltikum számos nyelvével mutat hasonlóságot és különbséget. A latgal örökölt és tipológiai sajátosságait módosító vagy erősítő hatásokat jobban megérthetjük, ha bizonyos jelenségeit összevetjük a terület többi nyelvének egyes jelenségeivel hangtani, strukturális és szóképzleti szempontból.

- A latgalt érdemes összehasonlítani mindenekelőtt a lettel és a litvánnal, amelyekhez mint balti nyelvekhez genealógiailag kapcsolódik. A latgal a lettől elsősorban szókincsében különbözik, a szókincsbeli különbség lehet csupán az adott szó hangalakját érintő (pl.: lett *māte* 'anya' : latgal *muote* 'anya'), de lehet teljesen eltérő szó is, amely szavak jellemzően a litvánból kerültek át (pl.: lett *lasīt* 'olvasni' : latgal *skaiteit* 'olvasni' : litván *skaityti* 'olvasni').
- A szláv nyelvek közül területi közelség alapján érdemes megvizsgálni a latgal és az orosz közös tulajdonságait, tartós együttélés alapján pedig a lengyellel való hasonlóságait.
- A finnugor nyelvek közül tanulságos lehet a leginkább konzervatívnak tartott finnel, a tipológiájában elmozduló észttel, a területileg közvetlenül érintkező, sok egyedi jegyet mutató észt nyelvjárással, a vöröval, valamint a lettre legnagyobb hatást gyakorló lívvel összevetni.

A latgal nyelv egyik jellemző hangtani sajátja, hogy benne megtalálható az ún. hátul képzett [ɨ] hang, amely a magyarból is ismert [i] hang palatális megfelelője.^[11] Ez a hang a lettből hiányzik, de a latgallal közvetlen érintkező más nyelvekben viszont megvan. Így a hátul képzett [ɨ] megvan a vöróban és a lengyelben, ahol y-nal jelölik, csakúgy, mint a latgalban, valamint megvan az oroszban, ahol ъ a jele. Az [ɨ] hangot az oroszban és a latgalban is hagyományosan az i fonéma alternánsának tartják.

A latgalban és a lettben - a magyarhoz hasonlóan - a magánhangzók hosszúságának jelentés-megkülönböztető szerepe van. Ez a jelenség finnugor sajátosság, amely megtalálható a finnben, az észtben, a vöróban és a lívben is. Evvel szemben a litvánban, az oroszban és a lengyelben a szóhangsúly helyének van hasonló szerepe. A balti finn nyelvek között is találunk olyanokat, amelyekből szláv nyelvi hatásra eltűnt a magánhangzók mennyiségi korrelációja (pl.: vepsze). A tonalitás jelensége ugyanakkor nem vészett ki teljesen sem a latgalból, sem a lettből, de csak az ún. hosszú szótagokra^[12] korlátozódik.

Lásd még: A latgal nyelv magánhangzói

A mássalhangzóknál feltűnő a latgalban meglévő lágy-kemény szembenállás, ami a lettből teljes egészében hiányzik. A legtöbb mássalhangzónak van lágy megfelelője az oroszban, a lengyelben és a litvánban. A vöróban (és a vepszében) a szláv nyelvekhez hasonló kiterjedt rendszere van lágy-kemény szembenállásnak. A balti finn nyelveknél északról délre haladva folyamatosan jelennek meg a palatalizált hangok: a finnből teljesen hiányoznak, az észtben csak *t*, *s*, *n* és *l* hangoknak van jésített változata, ennek azonban nincs valódi strukturális hatása, írásban nem jelölik őket. A lívben a *d*, *t*, *l*, *n* és *r* hangoknak van palatális megfelelője. A lett egyes nyelvjárásaiban szintén van palatális *r* hang, amit a helyesírás nem jelöl.^[13] A palatális : nem palatális szembenállás azonban nem azonos a lágy : kemény szembenállással,^[14] ahogy azt a latgal és az orosz is bizonyítja, ahol egy hangnak palatális és lágy megfelelője is lehet (pl.: *g* : *ġ* : *g'*).

Lásd még: A latgal nyelv mássalhangzói

A következő táblázat a baltikumi nyelvek strukturális és szóképzleti hasonlóságaiba és különbségeibe ad bepillantást a 'Nekem van (egy) sirályom' mondat segítségével:

Finn	<i>Minulla on lokki.</i> 'én+add. van sirály'	Észt	<i>Minul on kajakas.</i> 'én+add. van sirály'	Vőro	<i>Mul om kalakaur.</i> 'én+add. van sirály'
Lív	<i>Minnõn um kajägõz.</i> 'én+dat. van sirály'	Lett	<i>Man ir kaija.</i> 'én(dat.) van sirály(nom.)'	Orosz	<i>у меня чайка.</i> 'van én(dat.) sirály(nom.)'
Latgal	<i>Es turu zyvādu/kainu.</i> 'én birtokol(prea.ind.Sg/3) sirály(acc.)'	Litván	<i>Aš turiu žuvėdrą/kirą.</i> 'én birtokol(prea.ind.Sg/3) sirály(acc.)'	Lengyel	<i>Ja mam mewę.</i> 'én birtokol(prea.ind.Sg/3) sirály(acc.)'

A finnugor nyelvek jellemző sajátja a birtoklás habeo-szerkezettel való kifejezése. Ennek lényege, hogy a birtoklás igéje a létige, a birtok alanyesetben áll, a birtokos pedig valamilyen egyéb esetben, amely leggyakrabban részeseset vagy valamilyen helyhatározói eset. A balti finn nyelvekben a birtokos szerkezetben a birtokos eredetileg részesesetben volt, a hangváltozásoknak^[15] köszönhetően azonban a részeset alakilag egybeesett a birtokos esettel, ezért szerepét az addresszívusz vette át. A részeseset használata csak a lívben maradt meg, valószínűleg éppen lett hatásra.^[16]

A lett és a latgal egyik legnagyobb grammatikai különbsége éppen abban áll, hogy míg a lettben a birtoklás mondatszintű kifejezőeszköze a habeo-szerkezet, addig a latgalban megőrződött az indoeurópai nyelvekre jellemző birtoklást kifejező ige, amely mellett a birtokos alanyesetben (tulajdonképpen mint cselekvő) jelenik meg, a birtok pedig tárgyesetben áll. A birtoklást kifejező ige a litvánban a *turėti*, a latgalban pedig az ezzel rokon *turēt*, amely a lettben azonos alakban 'tartani'^[17] jelentésű.

Az oroszban szintén finnugor hatásra alakult ki a habeo-szerkezet, amelyet elsősorban a VI-XVI. század között Moszkva környékén élő merjáknak tulajdoníthatunk. Az oroszban szintén részesetben áll a birtokos.

A példamondat annak bemutatására is szolgál, hogy a baltikumi nyelvek kiterjedt közös szókinccsel rendelkeznek. Az déli balti finn **kajakas* átkerült a lettbe. A litvánban és a latgalban egy másik szó használatos a *sirály*ra, a litvánban a *žuvėdra*, a latgalban pedig *zyvāda*. Bár ezekben a nyelvekben is megvan a finnségi nyelvekből átvett szó, de az csak biológiai szakszóként vagy választékos stílusú kifejezésként van meg. A lett és a latgal tehát szóhasználat tekintetben is elkülönül egymástól.

Lásd még: Szókészletbeli különbségek a lett és a latgal között

Hangtan és helyesírás

Magánhangzók

A latgalban 7 rövid és 6 hosszú magánhangzó található, amelyeket a következő táblázat foglalja össze.

Latgal magánhangzók															
IPA	[ɑ]	[ɑː]	[e]	[eː]	[ɛ]	[ɛː]	[æ]	[æː]	[i]	[ɨ]	[iː]	[o]	[oː]	[u]	[uː]
Latgal	a	ā	e	ē	–	–	e	ē	i	y	ī	o	ō	u	ū
Lett	a	ā	–	–	e	ē	e	ē	i	–	ī	o	o	u	ū
Magyar	(à)	á	(è)	é	e	(ē)	(ä)	(ã)	i	(ì)	í	o	ó	u	ú

A hangok hosszúságát az írásban a megfelelő rövid hangot jelölő betű fölé illesztett vízszintes vonal, avagy makron jelöli. A rövid-hosszú szembenállásnak ugyanolyan jelentés-megkülönböztető szerepe van, mint a magyarban. A legnagyobb különbség a latgal és a lett hangkészlet között, hogy a lett [ɛ] hang helyett a latgalban egy [e] hang található, valamint, hogy a latgalban található egy hátul képzett [ɨ] hang is, amely a lett köznyelvből hiányzik.

A latgal *a* rövid *á* hangot jelöl, amelyet a magyar nyelvjárástan *á*-val ír le. Az *ā* a magyar *á* hangnak felel meg. Mind a latgal, mind a lett nyelv jellegzetessége, hogy az *e* betű két hangot jelöl. Az egyik egy nyíltabb, a másik pedig egy zártabb *e* hang. A nyíltabb *e* hang a latgalban és a lettben megegyezik, ezt a hangot az IPA [æ] betűvel jelöli, a finnugrisztikában és a latin betűvel író finnugor nyelvekben *ä* a jele, a baltisztikában használják még az *ę* karakteret is. A zártabb *e* hang a latgal esetében az [e], amely a magyar rövid *é* hangnak felel meg, amelyet a nyelvjárástan *ē*-vel jelöl. A lettben a zártabb *e* az IPA-ban [ɛ]-ként jelölt hang, amely a magyar *e* hanggal azonos. A hosszú megfelelőikön minden esetben makron található.

Az *i* és az *u* betűk által jelölt hangok megegyeznek a magyarban azonos módon jelölt hangokkal. A hosszúságot itt is makron jelöli.

A lettben az *o* betűnek három hangértéke van. Elsősorban az *uo* diftongust jelöli. Ennek hangtörténeti oka van, a nyelvtörténetben az [o] hang egybeolvadt az [ɑ] hanggal, ezért az [o] hang a közelmúltig hiányzott a lett nyelvből, a miatt az *o* betű alkalmas volt az *uo* diftongus jelölésére. A modern átvételek útján azonban az [o] és az [oː] hangok visszakerültek a lettbe, az idegen eredetű szavakban ezeket a hangokat is *o*-vel jelölték, tekintve, hogy a lett helyesírásban nem létezik az *ō* karakter. Evvel szemben a latgalban korábban megtalálhatóak voltak az [o] és [oː] hangok, mivel ahol a lettben [ɑ] hang található, ott a latgalban gyakran [o] áll (pl.: lett *darbs* 'munka' : latgal *dorbs* 'munka'). Ugyanígy a lett *ā* gyakran megfeleltethető a latgal *uo* diftongusnak (pl.: lett *brālis* 'fiútestvér' : latgal *bruoļs* 'fiútestvér'). Ennek következtében a latgal helyesírás jobban követi a kiejtést, az [o] hangot *o*-val, az [oː] hangot *ō*-val, az *uo* diftongust pedig *uo*-val jelöli.

Mássalhangzók

	Latgal mássalhangzók																									
IPA	[b]	[t͡s]	[t͡ʃ]	[d]	[d͡z]	[d͡ʒ]	[f]	[g]	[ɟ]	[x]	[j]	[k]	[c]	[ɭ]	[ɸ]	[m]	[n]	[ɲ]	[p]	[r]	[s]	[ʃ]	[t]	[v]	[z]	[ʒ]
Latgal	b	c	č	d	dz	dž	f	g	ġ	h	j	k	ķ	l	ļ	m	n	ņ	p	r	s	š	t	v	z	ž
Lett	b	c	č	d	dz	dž	f	g	ġ	h	j	k	ķ	l	ļ	m	n	ņ	p	r	s	š	t	v	z	ž
Magyar	b	c	cs	d	dz	dzs	f	g	gy	h	j	k	ty	l	ly	m	n	ny	p	r	sz	s	t	v	z	zs

A latgal és a lett mássalhangzó-jelölés megegyezik. A palatális zárhangokat jelölő betűk ún. *cédille*-t, avagy bal farkot kapnak. A *ly* hangot a *ļ*, az *ny* hangot a *ņ* jelöli. A *gy* hangot a lett és a latgal is a *g* hanghoz köti, csakúgy mint a magyar, ez azonban fonetikailag nem pontos, hiszen a *gy* a *d* képzési helyén található, nem a *g*-jén. Teljesen sajátos a *ty* hangnak a *k*-hoz való kötése, a *ķ* karakter csak a lett és latgal helyesírásban található meg. Ennek magyarázata, hogy a *ty* hang gyakran ott jelent meg a németből átvett szavakban, ahol az eredeti alakban *k* található (pl.: lett *ķemme* 'fésű' < német *Kämme* 'fésűk', lett *ķēniņš* 'király' < német *König* 'király', lett *ķīplops* 'fokhagyma' < német *Knoblauch* 'fokhagyma').

A posztalveoláris és az alveoláris hangok egy részét hacsekkel ellátott betűk jelölik: *č*, *dž*, *š*, *ž*. Ezek megfelelnek a magyar *cs*, *dzs*, *s* és *zs* hangoknak.

A legnagyobb különbség a latgal és a lett között, hogy a latgalban a legtöbb mássalhangzónak van lágyított párja. (Kivéve a *č*, *š*,*ó* és *ž*, valamint a *j* és az *r* hangoknak. Fontos, hogy ha egy hangnak van palatális és lágy megfelelője is, akkor a palatális és a lágy hangok különböznek egymástól, ennek megfelelően például a *g*-nak van palatális (*ġ*) és lágy megfelelője (*g*) is. A mássalhangzók lágyságát a helyesírás nem jelöli.

Az *f* és a *h* hangok csak idegen eredetű szavakban fordulnak elő mind a latgalban, mind a lettben.

Helyesírás

A latgal írásban a következő betűk találhatóak:

A	Ā ā	B b	C c	Č č	D d	E e	Ē ē	F f	G g	Ģ ģ
H h	I i	Y y	Ī ī	J j	K k	Ķ ķ	L l	Ļ ļ	M m	N n
Ņ ņ	O o	Ō ō	P p	R r	S s	Š š	T t	U u	Ū ū	V v
Z z	Ž ž									

A latgal ábécé a hagyományos latinbetűs betűrendet követi. A diakritikus jelekkel ellátott betűváltozatok a jelöletleneket követik a sorban. A latgal ábécében 35 betű található, kettővel több, mint a lettben. A hosszú [o:] hangot ékezetes ō betű jelöli, a hátul képzett [ɫ̟]-t pedig az y, amely a rövid és a hosszú i betűk között található. A [d͡ʒ] és a [d͡ʒ̟] hangokat jelölő dz és dž betűkapcsolatok nem különálló elemei az ábécének, mivel a lett és a latgal helyesírástól idegen a betűkapcsolatok illetén egységként való kezelése. A latgalban egyes idegen eredetű szavakban előfordulhat a *ch* betűkapcsolat is, de csak ritkán. Az *e* és az *ē* betűk nyílt és zárt *e* hangot is jelölhetnek, az egy az egyhez való hangmegfeleltetés tehát a latgal írásrendszerben sem érvényesül teljesen. A hangok kemény : lágy szembenállását a helyesírás nem tükrözi, a nyelvészeti leírásokban a lágy-ságot a betű mögé illesztett aposztróf jelöli (pl.: kakis [kak'is] 'macska'). A magánhangzók közül csak [ɫ̟]-nek nincs hosszú megfelelője, ami avval magyarázható, hogy fonológiailag az [i] alternánsának tekinthető. Ugyanakkor a latgal egyes alnyelvjárásaiban előfordul hosszú változata, ezt a hangot ilyenkor *ȳ*-vel jelölik.^[18]

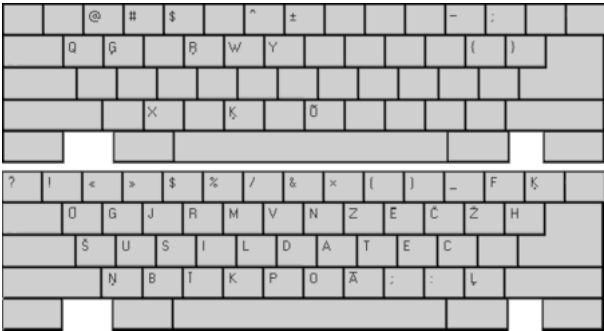
Hangmegfelelések a lett és a latgal között

A lett és a latgal között számos szabályos hangmegfelelést találunk, amelyek mindenekelőtt a magánhangzókat érintik. Bizonyos magánhangzók és diftongusok változatlanok maradnak. A latgalban és a lettben azonosak az első szótagi hangok a következő szavak: *daļa* 'rész', *maize* 'kenyér', *saule* 'nap'.

Jellemzőbb azonban, hogy a magánhangzók között eltolódás van. A következő táblázatból kitűnik, hogy a megfelelések általában rövid hangok, valamint hosszú hangok és diftongusok között tűnnek fel.

A bemutatottakon túl más, ritkább megfelelések is előfordulnak, pl.: *i* : *ie* (*pirksts* : *piersts* 'ujj', *tīrgus* : *tiergs* 'piac', *zīrņi* : *zierni* 'borsó'); *ē* : *ie* (*vējš* : *viejs* 'szél', *sēns* : *siens* 'gomba'); egyéb (*nazis* : *nāzs* 'kés', *ūpis* : *opūgs* 'uhu').

A mássalhangzók között általában palatális : nem palatális különbség szokott megjelenni, amely bizonyos esetekben magyarázható egy *i* vagy *y* hang meglétével/eltűnésével a két nyelvváltozatban, pl.: *sēns* : *siens* 'gomba', *čūska* : *čyška* 'kígyó'.

A lett billentyűzet betűkiosztása sokban eltér a magyarétól vagy éppen az angolétól. Ennek egyik oka, hogy a lett nagyon sok mellékjeles karaktert használ, összesen tízet, ez azonban csak kettővel több, mint a magyarban található mellékjeles betűk száma. Másik oka viszont, hogy a lett helyesírás minden, más nyelvekből átvett szót és tulajdonnevet is fonetikusan átír, ezért a lett írásban szinte egyáltalán nincs szükség a *q*, *w*, *y* vagy az *x* betűre. A lett billentyűzeten nem található meg az *ō* betű, ami a latgal betűkészlet részét képezi, viszont előhívható az *õ* betű, amely a lívben és az észtnben használatos, valamint az *ŗ* is, amely a helyesírás egy régebbi állapotát tükrözi. Bár az *ō* nehezebben előhívható, ugyanakkor a lettek is használják különböző hangutánzó és indulatszavakban.

Jellemző hangeltolódási sorok:

- *e* [æ] → *a* [ɑ] → *o* [o]
- *ē* [æ:] → *ā* [ɑ:] → *uo* [uo] → *ū* [u:] → *yu/iu* [ɫ̟u]/[iu]
- *ie* [ie] → *ī* [i:] → *ei* [ei]
- *i* [i] → *y* [ɫ̟]

Lett		Latgal		Lett	
példa	betű/ hang	betű/ hang	példa	példa	betű/ hang
<i>aknas</i> 'máj', <i>alus</i> 'sör' <i>daba</i> 'természet', <i>galva</i> 'fej' <i>kalnas</i> 'hegy', <i>mats</i> 'haj'	a [ɑ]	o [o]	<i>oknys</i> 'máj', <i>ols</i> 'sör' <i>doba</i> 'természet', <i>golva</i> 'fej' <i>kolns</i> 'hegy', <i>mots</i> 'haj'	<i>ābols</i> 'alma', <i>brālis</i> 'fiútestvér' <i>māsa</i> 'lánytestvér', <i>māte</i> 'anya' <i>mākonis</i> 'felhő', <i>zāle</i> 'fű'	ā [ɑː]
<i>ezers</i> 'tó', <i>ledus</i> 'jég' <i>medus</i> 'méz', <i>melns</i> 'fekete' <i>pelēks</i> 'szürke', <i>zelts</i> 'arany'	e [æ]	a [ɑ]	<i>azars</i> 'tó', <i>lads</i> 'jég' <i>mads</i> 'máz', <i>malns</i> 'fekete' <i>palāks</i> 'szürke', <i>zalts</i> 'arany'	<i>atslēga</i> 'kulcs', <i>bērns</i> 'gyerek' <i>dēls</i> 'fia', <i>krēsls</i> 'szék' <i>tēvs</i> 'apa', <i>pelēks</i> 'szürke'	ē [æː]
<i>cilvēks</i> 'ember', <i>simts</i> 'száz' <i>stikls</i> 'üveg', <i>zīls</i> 'kék' <i>zīrgs</i> 'ló'	i [i]	y [ɨ]	<i>cylvāks</i> 'ember', <i>symts</i> 'száz' <i>styklys</i> 'üveg', <i>zyls</i> 'kék' <i>zyrgs</i> 'ló'	<i>baznīca</i> 'templom', <i>dzīve</i> 'élet' <i>rīts</i> 'reggel', <i>sīpols</i> 'hagyma' <i>trīs</i> 'három', <i>vīnoga</i> 'szőlő'	ī [iː]
<i>lieta</i> 'dolog', <i>piens</i> 'tej' <i>sieva</i> 'feleség', <i>sieviete</i> 'nő' <i>vieta</i> 'hely', <i>ziema</i> 'tél'	ie [ie]	ī [iː]	<i>līta</i> 'dolog', <i>pīns</i> 'tej' <i>sīva</i> 'feleség', <i>sīvīts</i> 'nő' <i>vīta</i> 'hely', <i>zīma</i> 'tél'	<i>koks</i> 'fa', <i>oga</i> 'bogyó' <i>ogle</i> 'szén', <i>ola</i> 'barlang' <i>roka</i> 'kéz', <i>zobs</i> 'fog'	o [uo]
<i>brūns</i> 'barna', <i>būt</i> 'lenni' <i>cūka</i> 'malac', <i>dūmi</i> 'füst' <i>krūms</i> 'bokor', <i>sūna</i> 'moha'	ū [uː]	yu [ɨu]	<i>bryuns</i> 'barna', <i>byut</i> 'lenni' <i>cyuka</i> 'malac', <i>dyumi</i> 'füst' <i>kryums</i> 'bokor', <i>syuna</i> 'moha'	<i>jūra</i> 'tenger', <i>kūla</i> 'széne' <i>kūlis</i> 'kéve', <i>ūdens</i> 'víz'	ū [uː]

Morfofonológia

A morfofonológia körébe olyan jelenségek tartoznak, amelyek a hangtan és az alaktan határán mozognak. A latgal esetében ide sorolhatjuk a palatalizáció és a depalatalizáció jelenségét, amelyek egyrésről hangtani, mivel történetileg bizonyos hangok egymás mellé kerülésével magyarázhatók, ugyanakkor ma már az alaktan, közelebbről a névszóragozás szerves részét képezik.

A palatalizáció lényege, hogy a tő végén álló bizonyos hangok és hangkapcsolatok meghatározott nyelvtani esetekben (morfofonológiai értelemben vett) palatális megfelelőjükké változnak. A jelenség lezajlik:

- a második deklinációban az egyes szám részesesetben és a birtokos esetben, valamint többes számban az összes esetben,
- az ötödik deklinációban a többes szám birtokos esetben és
- a hatodik deklináció többes szám birtokos esetében.

A depalatalizáció során a tövégen álló *ļ* és *ŋ* hangok depalatális megfelelőjükké változnak a második deklinációban minden olyan rag előtt, amely *-i*-vel vagy *-ī*-vel kezdődik.

Palatalizáció					Depalatalizáció
hangok			hangkapcsolatok		hangok
c > č	dz > dž	d > ž	sl > šļ	zl > žļ	ļ > l
s > š	z > ž	t > š	sn > šņ	zn > žņ	ņ > n
l > ļ	n > ņ		kst > kš		

A lettben nincs a latgalhoz hasonló depalatalizáció a névszóragozásban, és a két nyelvváltozat palatalizációs gyakorlata között is eltérés van több ponton. A lettben a *-b-*, *-m-*, *-p-* és *-v-* hangokra végződő tövekkel is történik egyfajta palatalizáció, amely során egy *-j-* hanggal bővül a tő: *-bj-*, *-mj-*, *-pj-* és *-vj-* formában. A lettben egyéb palatalizálódó tövégi hangkapcsolatok is vannak, úgysis mint *ll* > *ļļ*, *ln* > *ļņ* és *nn* > *ņņ*. Fontos különbség továbbá, hogy a lettben a második deklinációban nem történik meg a palatalizáció az egyes szám részesesetben.

Morfológia

Képzőmegfelelések a lett és a latgal között

A lett és a latgal képzési gyakorlat nagyban hasonlít egymásra, a legtöbb képző mindkét nyelvben megtalálható, különbség legfeljebb a képzők hangalakjában van. Ha egy tőhöz eltérő képző kapcsolódik a két nyelvben, akkor is olyan képzőről van szó, amely mindkét nyelvben megtalálható, és a két képző szinonima.

A táblázat néhány lett és latgal képzőt tartalmazza:

- az *-ība* : *-eiba* képző melléknevekből hoz létre elvont főneveket
- az *-īca* : *-eica* képző gyűjteményeket és gyűjtőhelyeket hoz létre
- az *-ēns* : *-āns* képzővel állatok kicsinyeinek neveit alkothatjuk meg
- az *-ija* : *-eja* képző a latinból származik, tudomány- és országnevek végén áll
- a *-šana/-šanās* : *-šona/-šonuos* képző igékből hoz létre elvont főneveket, a *-šana* : *-šona* egyszerű igékhez, a *-šanās* : *-šonuos* visszaható igékhez társul
- a *-nieks/-niece* : *-ņiks/-nieca* főként foglalkozásneveket alkot, a *-nieks* : *-ņiks* a hímnemű, a *-niece* : *-nieca* a nőnemű alak

Lett		Latgal		Lett		Latgal	
példa	képző	képző	példa	példa	képző	képző	példa
<i>brīvība</i> 'szabadság' <i>gudrība</i> 'okosság' <i>kopība</i> 'közösség' <i>pilnība</i> 'teljesség' <i>ticība</i> 'hit' <i>veselība</i> 'egészség'	-ība	-eiba	<i>breiveiba</i> 'szabadság' <i>gudreiba</i> 'okosság' <i>kūpeiba</i> 'közösség' <i>piļneiba</i> 'teljesség' <i>ticeiba</i> 'hit' <i>veseleiba</i> 'egészség'	<i>baznīca</i> 'templom' <i>grāmatnīca</i> 'könyvesbolt' <i>kafejnīca</i> 'kávézó' <i>slimnīca</i> 'kórház' <i>svētnīca</i> 'ereklyetartó' <i>vārdnīca</i> 'szótár'	-īca	-eica	<i>bazneica</i> 'templom' <i>gruomatneica</i> 'könyvesbolt' <i>kopejneica</i> 'kávézó' <i>slimineica</i> 'kórház' <i>svietneica</i> 'ereklyetartó' <i>vuordineica</i> 'szótár'
<i>kaķēns</i> 'kismacska' <i>kucēns</i> 'kiskutya' <i>lācēns</i> 'medvebocs' <i>pīlēns</i> 'kiskacsa' <i>telēns</i> 'borjú' <i>vilcēns</i> 'farkaskölyök'	-ēns	-āns	<i>kačāns</i> 'kismacska' <i>kučāns</i> 'kiskutya' <i>luocāns</i> 'medvebocs' <i>peilāns</i> 'kiskacsa' <i>talāns</i> 'borjú' <i>vylcāns</i> 'farkaskölyök'	<i>Latvija</i> 'Lettország' <i>Polija</i> 'Lengyelország' <i>Ungārija</i> 'Magyarország' <i>Vācija</i> 'Németország' <i>televīzija</i> 'televízió' <i>teorija</i> 'teória'	-ija	-eja	<i>Latveja</i> 'Lettország' <i>Puoleja</i> 'Lengyelország' <i>Vengreja</i> 'Magyarország' <i>Vuoceja</i> 'Németország' <i>televizeja</i> 'televízió' <i>teoreja</i> 'teória'
<i>jušana</i> 'érzés' <i>jušanās</i> 'érzékelés' <i>mazgāšana</i> 'mosás' <i>mazgāšanās</i> 'mosakodás' <i>redzēšana</i> 'látás' <i>redzēšanās</i> 'látszódás'	-šana/-šanās	-šona/-šonuos	<i>jušona</i> 'érzés' <i>jušonuos</i> 'érzékelés' <i>mozguošona</i> 'mosás' <i>mozguošonuos</i> 'mosakodás' <i>redziešona</i> 'látás' <i>redziešonuos</i> 'látszódás'	<i>dārznieks</i> 'kertész' <i>dārzniece</i> 'kertész' <i>zinātnieks</i> 'tudós' <i>zinātniece</i> 'tudós' <i>zvejnieks</i> 'halász' <i>zvejneice</i> 'halász'	-nieks/-niece	-ņiks/-nieca	<i>duorzniks</i> 'kertész' <i>duorzniece</i> 'kertész' <i>zinītniks</i> 'tudós' <i>zinītniece</i> 'tudós' <i>zvejņiks</i> 'halász' <i>zvejneica</i> 'halász'

Főnévragozás

A latgal flektáló nyelv, ennek megfelelően a főnevek nyelvtani esetét, számát és nemét a szóalakok végződése mutatja meg. Ezt az ún. külső flexiót bizonyos szavak esetében ún. belső flexió egészíti ki, ami azt jelenti, hogy az esetvégződés elhagyásával megkapott töben is hangváltozások, a névszóragozás esetében mássalhangzó-váltakozások történnek.

A latgalban — a letthez hasonlóan — öt nyelvtani eset:^[19] alanyeset (N), tárgyeset (A), részeseset (D), birtokos eset (G) és lokatívusz (L), két szám: egyes és többes, valamint két nyelvtani nem: hímnem és nőnem van. A tövek viselkedése és a végződések megoszlása alapján a latgal hat főnévragozást, azaz deklinációt különböztet meg. Az első három deklinációba hímnemű, a második három deklinációba nőnemű szavak tartoznak.

I. deklináció

Az első deklinációba -s, -ys és -š végű hímnemű szavak tartoznak. A táblázat ezen végződések alapján mutatja be az első deklinációt lett és litván összevetéssel.

I. deklináció									
	'apa'			'madár'			'út'		
	Lett	Latgal	Litván	Lett	Latgal	Litván	Lett	Latgal	Litván
	-s	-s	-as	-s	-ys	-is/-ys	-š	-š	-ias
	tēvs 'apa'	tāvs 'apa'	tēvas 'apa'	putns 'madár'	putnys 'madár'	putytis ^[20] 'fióka, csibe'	ceļš 'út'	ceļš 'út'	kelias 'út'
Egyes szám									
N	tēvs	tāvs	tēvas	putns	putnys	putytis	ceļš	ceļš	kelias
A	tēvu	tāvu	tēva	putnu	putnu	putytj	ceļu	ceļu	keliā
D	tēvam	tāvam	tēvui	putnam	putnam	putytiui	ceļam	ceļam	keliui
G	tēva	tāva	tēvo	putna	putna	putytio	ceļa	ceļa	kelio
L	tēvā	tāvā	tēve	putnā	putnā	putytyje	ceļā	ceļā	kelyje
I	—	—	tēvu	—	—	putytiu	—	—	keliu
Többes szám									
N	tēvi	tāvi	tēvai	putni	putni	putytai	ceļi	ceļi	keliai
A	tēvus	tāvus	tēvus	putnus	putnus	putytius	ceļus	ceļus	kelius
D	tēviem	tāvim	tēvams	putniem	putnim	putytiams	ceļiem	celim	keliams
G	tēvu	tāvu	tēvų	putnu	putnu	putytių	ceļu	ceļu	kelių
L	tēvos	tāvūs	tēvuose	putnos	putnūs	putytious	ceļos	ceļūs	keliuose
I	—	—	tēvais	—	—	putytiais	—	—	keliais

A latgalban a lettnél jobban megőrződött az első deklinációs szavak végződéseinek sokszínűsége, ebben a tekintetben közelebb áll a litvánhoz. A latgalban és a lettben finnugor hatásra a szóhangsúly az első szótagon állandósult, ami az utolsó szótag magánhangzójának eltűnését eredményezte. Evvel magyarázható, hogy a litván *-as* és *-ias* végzódéseknek a latgalban és a lettben *-s* és *-š*^[21] végzódések felelnek meg. A litván *-is/-ys* végződés a latgalban *-ys*-ként megmaradt, a lettben itt is eltűnt a az utolsó szótagi magánhangzó.

A lett és a latgal első deklinációs szavainak ragozása között nincs jelentős különbség. De jellemző eltérés, hogy a többes szám részesesetben a lett *-iem* végződés helyett a latgalban *-im* áll, amely pedig depalatalizálja az előtte álló *l* és *ŋ* hangokat (pl.: *ceļš* 'út' > *celim* 'utaknak'). Szintén különbség, hogy a többes szám lokatívuszban a lett *-os*-nak *-ūs* felel meg, amely jellemző hangeltérés a két nyelvváltozat között.

Lásd még: Hangmegfelelések a lett és a latgal között

II. deklináció

A második deklinációba *-is* és *-s* végű hímnemű szavak tartoznak mind a latgal, mint a lett esetében. Az *-s* végű szavak történetileg az *-is* végűekből jöttek létre az utolsó szótagi magánhangzó eltűnésével. Hogy melyik szóban ment végbe a változás, nem volt következetes, így lehetséges, hogy ahol a lettben az *-is* végű alak őrződött meg, ott a latgalban *-s* végű megfelelőt találunk (pl.: lett *brālis* 'fiútestvér' : latgal *bruoļs* 'fiútestvér'). A latgalban ha az *-is* végű szó *-s* végűvé vált, akkor palatalizálta az előtte álló hangot. Vannak olyan szavak is, amelyek a lettben veszítették el utolsó szótagi magánhangzójukat, és a latgalban őrizték meg (pl.: lett *zibens* 'villám' : latgal *zibsnis* 'villám'), a lettben csak hét ilyet találunk.^[22] A lett szavakban nem történt palatalizáció az alapalakokban. Egyes szavaknak az *i* megléte, illetve hiánya alapján két alternánsa is lehet (pl.: latgal *kačš* 'macska' : *kakis* 'macska', lett *mēness* 'hold' : *mēnesis* 'hónap').

II. deklináció											
	'fiútestvér'			'villám'		'sүн'			'fejsze'		
	Lett	Latgal	Litván	Lett	Latgal	Lett	Latgal	Litván	Lett	Latgal	Litván
	-is	-s	-is/-ys ^[23]	-s	-is	-is	-s	-is/-ys ^[23]	-s	-s	-is/-ys ^[23]
	brālis 'fiútestvér'	bruoļs 'fiútestvér'	brolis 'fiútestvér'	zibens 'villám'	zibsnis 'villám'	ezis 'sүн'	ezs 'sүн'	ežys 'sүн'	cirvs 'fejsze'	ciervs 'fejsze'	kirvis 'fejsze'
Egyes szám											
N	brālis	bruoļs	brolis	zibens	zibsnis	ezis	ezs	ežys	cirvs	ciervs	kirvis
A	brāli	bruoli	broļj	zibenī	zibsnī	ezi	ezi	ežj	cirvi	ciervi	kirvj
D	brālim	bruoļam	broliui	zibenim	zibsnam	ezim	ežam	ežiui	cirvim	ciervam	kirviui
G	brāļa	bruoļa	brolio	zibens	zibsnā	eža	eža	ežio	cirvja	cierva	kirvio
L	brālī	bruolī	brolyje	zibenī	zibsnī	ežī	ežī	ežyje	cirvī	ciervī	kirvyje
I	—	—	broliu	—	—	—	—	ežiū	—	—	kirviu
Többes szám											
N	brāļi	bruoli	broļiai	zibeņi	zibsnī	eži	eži	ežiai	cirvjī	ciervi	kirviai
A	brāļus	bruoļus	broļius	zibeņus	zibsnus	ežus	ežus	ežiūs	cirvjus	ciervus	kirvius
D	brāļiem	bruolim	broļiams	zibeņiem	zibsnim	ežiem	ežim	ežiams	cirvjiem	ciervim	kirviams
G	brāļu	bruoļu	broļių	zibeņu	zibsnus	ežu	ežu	ežių	cirvju	ciervu	kirvių
L	brāļos	bruoļūs	broļiuose	zibeņos	zibsnūs	ežos	ežūs	ežiuose	cirvjos	ciervūs	kirviuose
I	—	—	broļiais	—	—	—	—	ežiais	—	—	kirviais

A második deklinációban eltér az egyes szám részeseset, ahol a lettben *-im* található, ott a latgalban *-am*. Szintén eltérés van a többes szám részeseset és a lokatívusz között, ami az első deklinációban is megfigyelhető.

A második deklinációban mind a lettben, mind a latgalban jellemzőek az ún. palatalizációs hangváltozások. A különbség csupán annyi, hogy míg a lettben a palatalizáció csak az egyes szám birtokos esetben és a többes számú esetekben fordul elő, addig a latgalban az egyes szám részesesetben is. A nem palatalizálható *b*, *m*, *p* hangok esetében a lettben *j* hang betoldása történik, ez a latgalban elmarad.

A latgal és lett második deklinációs szavak a litvánban első deklinációs szavaknak felelnek meg.

III. deklináció

A harmadik deklinációs szavak *-us*-ra végződnek. A latgal esetében a harmadik deklinációba csak tulajdonnevek, pontosabban férfi keresztnévek tartoznak. A lettnél a harmadik deklinációban találunk közneveket is, de csak néhányat. A harmadik deklinációba tartozó lett szavak a nyelv történetében folyamatosan kerültek át az első deklinációba (pl.: *mistrus* > *mistrs* 'vita'). A lett harmadik deklinációs szavaknak a latgalban első deklinációs szavak felelnek meg (pl.: lett *tirgus* : latgal *tiergs*, lett *lietus* 'eső' : latgal *leits* 'eső'). A lett és a latgal harmadik deklinációs ragozás között csak a többes szám részeset és lokatívusz között van különbség. A litván *-us/-ius* végű szavak a második deklinációba tartoznak.

III. deklináció			
	Lett	Latgal	Litván
	- <i>us</i>	- <i>us</i>	- <i>us</i> ^[24]
	Mikus 'Mihály'	Mikus 'Mihály'	Nikolajus 'Miklós'
Egyes szám			
N	Mikus	Mikus	Nikolajus
A	Miku	Miku	Nikolajų
D	Mikum	Mikum	Nikolajui
G	Mikus	Mikus	Nikolajaus
L	Mikū	Mikū	Nikolajuje
I	—	—	Nikolajumi
Többes szám			
N	Miki	Miki	Nikolajūs
A	Mikus	Mikus	Nikolajus
D	Mikiem	Mikim	Nikolajums
G	Miku	Miku	Nikolajų
L	Mikos	Mikūs	Nikolajuose
I	—	—	Nikolajumis

IV. deklináció

A negyedik deklinációba elsősorban *-a*-ra végződő nőnemű szavak tartoznak, de akárcsak a lettben, a latgalban is vannak úgynevezett közös nemű szavak, amelyek azonos alakban férfit és nőt is jelenthetnek.

IV. deklináció						
	'fej'			'rész'		
	Lett	Latgal	Litván	Lett	Latgal	Lett
	- <i>a</i>	- <i>a</i>	- <i>a/-ai/-i/-ē</i> ^[25]	- <i>a</i>	- <i>a</i>	- <i>a</i>
	galva	golva	galva	daļa	daļa	plāpa
	'fej'	'fej'	'fej'	'rész'	'rész'	'pletykás (nő)'
Egyes szám						
N	galva	golva	galva	daļa	daļa	plāpa
A	galvu	golvu	galvā	daļu	daļu	plāpu
D	galvai	golvai	galvai	daļai	daļai	plāpai
G	galvas	golvys	galvos	daļas	dalīs	plāpas
L	galvā	golvā	galvoje	daļā	daļā	plāpā
I	—	—	galva	—	—	—
Többes szám						
N	galvas	golvys	galvos	daļas	dalīs	plāpas
A	galvas	golvys	galvas	daļas	dalīs	plāpas
D	galvām	golvom	galvoms	daļām	daļom	plāpām
G	galvu	golvu	galvų	daļu	daļu	plāpu
L	galvās	golvuos	galvose	daļās	daļuos	plāpās
I	—	—	galvomis	—	—	—

A nőnemű szavaknál a lett és a latgal között különbség van az egyes szám birtokos eset, valamint a többes szám szinte minden esetének végződésében. Ahol a lettben *-as* áll, ott a latgalban *-ys* vagy *-is* a végződés. Megjegyezendő azonban, hogy a lett irodalmi nyelv hatására a latgalban is kialakult az *-ys*-nak és az *-is*-nek *-as* alakú alternánása. Az *-is* végződés akkor jelenik meg, ha a szótó utolsó hangja palatális. Az *-is* végződés depalatalizálja az előtte álló *l* és *ŋ* hangokat.

A többes szám részeseset *-ām* : *-om* és a többes szám *-ās* : *-ous* szembenállás a két nyelvváltozat jellemző hangzásbeli eltéréseit mutatja.

A közös nemű szavakat a személy valódi nemétől függetlenül a latgalban ugyanúgy kell ragozni, ugyanakkor a lettben lévő különbségtétel hatására, amely csak az egyes szám részesesetet érinti, a latgalban is kialakult a hímnemű végződés használata. Azaz a 'pletykás (férfi)' jelentésű szónak egyes szám részesesetű *plakšai* alakjának van *plakšam* alternánsa is.

A lett és a latgal negyedik deklinációs nőnemű szavaknak a litvánban a harmadik deklinációs nőnemű szavak felelnek meg, amelyek a következő hangokra végződhetnek: *-a*, *-ai*, *-i* vagy *-ė*. A litvánban nem jellemzőek a közös nemű szavak, itt a férfit és a nőt jelentő szavak mindig eltérő végződéssel bírnak.

V. deklináció

Az ötödik deklinációba az *-e* végű nőnemű szavak és az *-e* végű közös nemű szavak tartoznak.

V. deklináció						
	'föld'			'méh'		
	Lett	Latgal	Litván	Lett	Latgal	Litván
	-e	-e	-ė ^[25]	-e	-e	-ė ^[25]
	zeme 'föld'	zeme 'föld'	žemė 'föld'	bite 'méh'	bite 'méh'	bitė 'méh'
Egyes szám						
N	zeme	zeme	žemė	bite	bite	bitė
A	zemi	zemi	žemę	biti	biti	bitę
D	zemei	zemei	žemei	bitei	bitei	bitėi
G	zemes	zemis	žemės	bites	bitis	bitės
L	zemė	zemė	žemėje	bitė	bitė	bitėje
I	—	—	žeme	—	—	bite
Többes szám						
N	zemes	zemis	žemės	bites	bitis	bitės
A	zemes	zemis	žemes	bites	bitis	bites
D	zemēm	zemem	žemėms	bitēm	bitem	bitėms
G	zemju	zemu	žemių	bišu	bišu	bitių
L	zemės	zemės	žemėse	bitės	bitės	bitėse
I	—	—	žemėmis	—	—	bitėmis

Ahol a lettben *-es* végződést találunk, ott a latgalban *-is* van, a többes szám részesesetben pedig az *-ēm* helyett *-em* áll.

Mind a lettben, mind a latgalban az ötödik deklináció szavakban a többes szám birtokos esetben palatalizáció játszódik le a tőben. A *-b-*, *-m-*, *-p-* hangokra végződő szavak, akárcsak a második deklinációban, itt sem kapnak *j*-betoldás, nem úgy, mint a lettben. Mivel nincsenek *-le* és *-ŋe* végű szavak, ezért ebben a deklinációban nincs ilyen típusú depalatalizáció. A lett és latgal ötödik deklinációjának a litvánban a harmadik deklináció *-ė* szavainak ragozása feleltethető meg.

VI. deklináció

A hatodik deklinációba *-s* végű nőnemű szavak tartoznak. Ez a deklináció nem nyitott, azaz csak kevés szó tartozik ide, új elemekkel pedig nem bővül.

V. deklináció												
	'szív'			'éjszaka'			'szem'			'hal'		
	Lett	Latgal	Litván	Lett	Latgal	Litván	Lett	Latgal	Litván	Lett	Latgal	Litván
	-s	-s	-js ^[27]	-s	-s	-js ^[27]	-s	-s	-js ^[27]	-s	-s	-js ^[27]
	sirds	sirds	širdis	nakts	nakts	naktis	acs	acs	akis	zivs	zivs	žuvis
egyes szám												
N	sirds	sirds	širdis	nakts	nakts	naktis	acs	acs	akis	zivs	zivs	žuvis
A	sirdi	sirdi	širdj	nakti	nakti	naktj	aci	aci	akj	zivi	zivi	žuvj
D	sirdij	sirdei	širdžiai	naktij	naktei	nakčiai	acij	acei	akiui/akiai	zivij	zivei	žuviai
G	sirds	sirds	širdies	nakts	nakts	nakties	acs	acs	akies	zivs	zivs	žuvies
L	sirdī	sirdī	širdyje	naktī	naktī	naktyje	acī	acī	akyje	zivī	zivī	žuvyje
I	—	—	širdimi	—	—	naktimi	—	—	akimi	—	—	žuvimi
egyes szám												
N	sirdis	sirds/sirdis	širdys	naktis	nakts/naktis	naktys	acis	acs/acis	akys	zivis	zivs/zivis	žuvys
A	sirdis	sirds/sirdis	širdis	naktis	nakts/naktis	naktis	acis	acs/acis	akis	zivis	zivs/zivis	žuvis
D	sirdīm	sirdim	širdims	naktīm	naktim	naktims	acīm	acim	akims	zivīm	zivim	žuvims
G	siržu	siržu	širdžių	nakšu	nakšu	naktų	acu	ocu	akų/akių	zivju	zyvu	žuvų
L	sirdīs	sirdīs	širdyse	naktīs	naktīs	naktyse	acīs	acīs	akyse	zivīs	zivīs	žuvyse
I	—	—	širdimis	—	—	naktimis	—	—	akimis	—	—	žuvimis

Ragozásbeli különbség van a lett és a latgal között az egyes és többes szám részesesetben. A latgalban a többes szám alanyesetű és tárgyesetű alakok megegyeznek az egyes szám alanyesettel, ennek a két alaknak azonban vannak olyan alternánsai, amely a lett alakokkal egyeznek meg. Mind a lettben, mind a latgalban palatalizációs változások történnek a többes szám birtokos esetben. (Bizonyos szavaknál a litvánban is.) A latgal különlegessége, hogy két olyan szóban, amelyben a palatalizáció nem tud lejtászódni, magánhangzó-változás történik: *acs* — *ocu*, *zivs* — *zyvu*.

Igeragozás

A lett nyelvtanok három konjugációt különböztetnek meg az ige három töve alapján, amely tövek a főnévi igenév, a jelen idő és a múlt idő töve. Az első konjugációba tartozó igék esetében a három tő jelentősen eltérhet egymástól magánhangzó- és mássalhangzó-váltakozás, valamint hiátustöltő hangok és képzők megjelenésében és hiányában. A második és a harmadik konjugációban nem jellemzők a hangváltozások, ezért ennek a két konjugációnak az igéin mutatjuk be a lett és a latgal különbségeit.

II. konjugáció

A latgal igék második konjugációjába olyan igék tartzonak, amelyek főnévi igeneve *-uot*, *-ēt* vagy *-iet* alakokra végződnek.

II. konjugáció											
	'mosni'			'élni'			'keresni'		'vadászni'		
	Lett	Latgal	Litván	Lett	Latgal	Litván	Lett	Latgal	Lett	Latgal	Litván
	-āt	-uot	-oti	-ot	-uot	-ti	-ēt	-ēt	-it	-eit	-oti
	mazgāt	mozguot	mazgoti	dzīvot	dzeivuot	gyventi	meklēt	meklēt	medīt	medeit	medžioti
	jelen idő										
E/1	mazgāju	mozgoju	mazgoju	dzīvoju	dzeivoju	gyvenu	meklēju	mekleju	medīju	medeju	medžioju
E/2	mazgā	mozgoj	mazgoji	dzīvo	dzeivoj	gyveni	meklē	meklej	medī	medej	medžioji
E/3	mazgā	mozgoj	mazgoja	dzīvo	dzeivoj	gyvena	meklē	meklej	medī	medej	medžioja
T/1	mazgājam	mozgojam	mazgojame	dzīvojam	dzeivojam	gyvename	meklējam	meklejam	medījam	medejam	medžiojame
T/2	mazgājat	mozgojat	mazgojate	dzīvojat	dzeivojat	gyvenate	meklējat	meklejat	medījat	medejat	medžiojate
T/3	mazgā	mozgoj	mazgoja	dzīvo	dzeivoj	gyvena	meklē	meklej	medī	medej	medžioja
	múlt idő										
E/1	mazgāju	mozguoju	mazgojau	dzīvoju	dzeivuoju	gyvenau	meklēju	meklieju	medīju	medeju	medžiojau
E/2	mazgāji	mozguoji	mazgojai	dzīvoji	dzeivuoji	gyvenai	meklēji	meklieji	medīji	medeji	medžiojai
E/3	mazgāja	mozguoja	mazgojo	dzīvoja	dzeivuoja	gyveno	meklēja	meklieja	medīja	medeja	medžiojo
T/1	mazgājām	mozguojom	mazgojome	dzīvojam	dzeivuojom	gyvenome	meklējām	mekliejom	medījām	medejom	medžiojome
T/2	mazgājāt	mozguojot	mazgojote	dzīvojat	dzeivuojot	gyvenote	meklējāt	mekliejot	medījāt	medejot	medžiojote
T/3	mazgāja	mozguoja	mazgojo	dzīvoja	dzeivuoja	gyveno	meklēja	meklieja	medīja	medeja	medžiojo

A lett igék második konjugációjában *-āt*, *-ot*, *-ēt* és *-īt* végű igék tartoznak, ezek megfeleltethetők a latgal második konjugációs formáknak. Az *-ēt* végűek mindkét nyelvben azonos alakúak, a lett *-īt* a latgalban *-iet*, a lett *-āt* és *-ot* végűek pedig a hangváltozásoknak köszönhetően egy egységes *-uot* végű csoportot alkotnak a latgalban.

A legnagyobb különbség a két nyelvben, hogy míg a jelen és a múlt idejű alakokat a lettben csak a személyragok különböztetik meg, addig a latgalban az *-uot* és az *-ēt* végűeknél többeli magánhangzó-váltakozás is megfigyelhető. Az *-out* végűeknél tövégi *o* : *uo*, az *-ēt* végűeknél *e* : *ie* változás történik. Ennek köszönhetően a latgalban a jelen idejű és a múlt idejű egyes szám első személyű alakok különböznek, míg a lettben egybeesnek.

Mind a lettben, mind a latgalban lekoptak a jelen idejű személyragok az egyes szám második és a harmadik személyű alakokban. (Ezek a litvánban minden esetben megőrződtek.) Míg azonban a lettben ezekben a formákban a tövégi hiátustöltő *j* hang is leredukálódott, addig a latgalban megmaradtak. Ez a három alak viszont így is mind a két nyelvben egybeesik egymással.

A jelen idejű és a múlt idejű személyragok különbségei a két nyelvváltozatban ugyanarra épülnek: egyrészt a személyragok meglétére vagy hiányára (egyes szám második személyben, valamint a harmadik személyű alakokban), illetve a személyragok hangváltozásában (többes szám első és második személyben). Az egyes szám első személyű személyragok mindig azonosak.

III. konjugáció

A harmadik konjugációba *-iet*, *-ēt* és *-ynout* főnévi igenévi végződésű szavak tartoznak. A harmadik konjugációs igéknek két csoportja van, az *-iet* végűek esetében a jelen időben a múlt idő személyragjai jelennek meg, az *-ēt* és *-ynout* végűeknél a jelen idő egyes szám második személyben megjelenik az *-i* személyrag, a harmadik személyek viszont jelöletlenek.

III. konjugáció									
	'csinálni'			'hinni'			'tudni'		
	Lett	Latgal	Litván	Lett	Latgal	Litván	Lett	Latgal	Litván
	-īt	-eit	-yti	-ēt	-ēt	-ēti	-ināt	-ynuot	-oti
	darīt	dareit	daryti	ticēt	ticēt	tikēti	zināt	zynuot	žinoti
	jelen idő								
E/1	daru	doru	darau	ticu	tycu	tikiu	zinu	zynu	žinau
E/2	dari	dori	darai	tici	tici	tiki	zini	zyni	žinai
E/3	dara	dora	darō	tic	tic	tiki	zina	zyn	žino
T/1	darām	dorom	darome	ticam	ticim	tikime	zinām	zynim	žinome
T/2	darāt	dorot	darote	ticat	ticit	tikite	zināt	zynit	žinote
T/3	dara	dora	darō	tic	tic	tiki	zina	zin	žino
	múltidő								
E/1	darīju	dareju	dariau	ticēju	ticeiju	tikėjau	zināju	zynuoju	žinojau
E/2	darīji	dareji	darei	ticēji	ticeiji	tikėjai	zināji	zynuoji	žinojai
E/3	darīja	dareja	darē	ticēja	ticeija	tikėjo	zināja	zynuoja	žinojo
T/1	darījām	darejom	darēme	ticējām	ticeijom	tikėjome	zinājām	zynuojom	žinojome
T/2	darījāt	darejot	darēte	ticējāt	ticeijot	tikėjote	zinājāt	zynuojot	žinojote
T/3	darīja	dareja	darē	ticēja	ticeija	tikėjo	zināja	zynuoja	žinojo

A latgal *-eit* végződésű igék a lettben *-īt* végződésűeknek felelnek meg. A latgalban első szótagi magánhangzó-váltakozások történnek a jelen idejű tövekben, amelyeknek két típusa az *a* : *o*: *a* és az *i* : *y*: *i* változás. A lettben ez nem jellemző. A jelen idő tövéhez képest a múlt idő töve egy *-ej-* betoldással bővül. Ebben a csoportban a jelen időben is a múlt időre jellemző személyragok jelennek meg.

A latgal *-ēt* végű igék a lettben is *-ēt* végűek. Hangváltozás csak a jelen idő egyes szám első személyben történik: az *i*-ből *y*, az *e*-ből *a* lesz. A lettben a *tő* állandó. A múlt idő töve *-eij-* szótaggal bővül. A jelen idő egyes szám második személyben van, harmadik személyben viszont nincs személyrag.

Az *-ynuo-* tövégződés a lett az *-inā-* képzőnek felel meg. Ebben a csoportban nincs magánhangzó-váltakozás sem a latgalban, sem a lettben. A múlt idő töve *-ouj-* elemmel bővül. Ebben az esetben is jelen idő egyes szám második személyben van, harmadik személyben viszont nincs személyrag.

Rendhagyó igék

A lett nyelvtnak hagyományosan három rendhagyó igét különböztetnek meg: a *būt* 'lenni', *iet* 'menni' és a *dot* 'adni' jelentésű igéket (latgalul: *byut*, *īt* és *dūt*), de ezek közül csak a *būt* és az *iet* valóban rendhagyó, mert csak ebben a kettőben találunk szuppletív, azaz egymást kiegészítő töveket a jelen és a múlt időben, és csak ebben a kettőben vannak szabálytalan ragok.

	'lenni'			'menni'		
	Lett	Latgal	Litván	Lett	Latgal	Litván
	būt	byut	būti	iet	īt	eiti
	jelen idő					
E/1	esmu	asmu/asu	esu	eju	īmu	einu
E/2	esi	esi	esi	ej	ej	eini
E/3	ir	ir/lirā/irajd	yra	iet	īt	eina
T/1	esam	asam	esame	ejam	īmam	einame
T/2	esat	asat	esate	ejat	ejat	einate
T/3	ir	ir/lirā/irajd	yra	iet	īt	eina
	múlt idő					
E/1	biju	beju	buvau	gāju	guoju	ējau
E/2	biji	beji	buvai	gāji	guoji	ējai
E/3	bija	beja	buvo	gāja	guoja	ėjo
T/1	bijām	bejom	buvome	gājām	guojom	ėjome
T/2	bijāt	bejot	buvote	gājāt	guojot	ėjote
T/3	bija	beja	buvo	gāja	guoja	ėjo

A litván nyelvben a lettel és a latgallal szemben a 'menni' jelentésű ige múlt idejű alakjait nem egy eltérő tőből kell létrehozni.

Szókészletbeli különbségek a lett és a latgal között

A latgalban és a lettben jelentős szókészletbeli eltéréseket találunk akár az alapszókinszben is. A különbségek minden szófajt érintenek: a névszókat, az igéket, a névmásokat és a viszonzszókat is. Gyakran előfordul, hogy a közbalti szókinszből örökölt szavak hasonló hangalakkal, de eltérő jelentéssel jelennek meg, vagy bizonyos átvételek egyik-másik nyelvből elmaradnak. Ugyanakkor megfigyelhető, hogy a szókészleten belül a szóalkotás logikája sok hasonlóságot mutat a három nyelvben.

Lett	Latgal	Litván	Magyarázat
<p><i>ziemeļi</i> 'észak'</p> <p><i>austrumi</i> 'kelet'</p> <p><i>dienvidi</i> 'dél'</p> <p><i>rietumi</i> 'nyugat'</p>	<p><i>pūstumi</i> 'észak'</p> <p><i>rieti</i> 'kelet'</p> <p><i>dīnavydi</i> 'dél'</p> <p><i>vokori</i> 'nyugat'</p>	<p><i>šiaurė</i> 'észak'</p> <p><i>rytai</i> 'kelet'</p> <p><i>pietys</i> 'dél'</p> <p><i>vakarai</i> 'nyugat'</p>	<p>A három balti nyelvben jól tettenérhető az a szemléletmód, amely összeköti az egyes égtájakat a napszakokkal és évszakokkal. Bár a képzés alapját jelentő tövek az egyes nyelvekben eltérőek.</p> <p>A lett <i>ziemeļi</i> 'észak' jelentésű szó formailag a <i>ziemelis</i> 'északi szél' többes számának felel meg. Mindkét szó töve a <i>zeima</i> 'tél' jelentésű szóval hozható összefüggésbe. A latgal <i>pūstumi</i>-ban szintén az északi szélre való utalás található, a <i>pūst</i> ige a lettben 'fúj' jelentésű.</p> <p>A lett <i>austrumi</i> 'kelet' szó tövében ugyanaz a tő van, mint az <i>ausma</i> 'hajnal' és az <i>aust</i> 'hajnalodni, virrad' szavakban. A lettben is létezik egy a költői nyelvben használatos <i>rīti</i> szó, amely 'kelet' jelentésű, és amely rokon a latgal és a litván változattal. Mindhárom szó az adott nyelv 'reggel' jelentésű szavának többes száma: lett <i>rīts</i>, latgal <i>reits</i>, litván <i>rytas</i>. A határozószói formájú lett <i>rīt</i> és latgal <i>reit</i> 'holnap' jelentésű.</p> <p>A lett és a latgal 'dél' jelentésű szavak a 'nap' és a 'közép' tagokból állnak, amelyek a délre mint napszakra utalnak. A litván <i>pietys</i> a <i>pietūs</i> 'dél mint napszak; ebéd' szóval rokon.</p> <p>A lett <i>rietumi</i> 'nyugat' a <i>rietēt</i> '(a nap) lemegy, lenyugszik' szóból származik. A latgal <i>vokori</i> a <i>vokors</i> 'vacsora' jelentésű (lettül <i>vakars</i>) szó többes száma. A lettben a <i>vakar</i> határozószó 'tegnap' jelentésű.</p>
<p><i>ģimene</i> 'család'</p> <p><i>saime</i> 'család'</p> <p><i>cilts</i> 'törzs'</p> <p><i>ģints/dzimta</i> 'nemzetség'</p> <p><i>dzimte</i> 'nem'</p>	<p><i>saima</i> 'család'</p> <p><i>draudze</i> 'család'</p> <p><i>dzimte</i> 'törzs'</p> <p><i>cilts</i> 'nemzetség'</p> <p><i>kuorta</i> 'nem'</p>	<p><i>gimenė</i> 'nemzetség'</p> <p><i>šaima</i> 'család'</p> <p><i>gentis</i> 'törzs'</p> <p><i>gentis</i> 'nemzetség'</p> <p><i>lytis</i> 'nem'</p>	<p>A családi kötődés különböző formáit és fokait az egyes balti nyelvekben gyakran azonos eredetű szóval, de eltérő jelentéssel használják.</p> <p>A lett <i>ģimene</i> 'család' szó a litván <i>gimenė</i> 'nemzetség' átvétele. A latgalban a <i>saima</i> 'család' szót használják, amely a litván <i>šaima</i> 'család' kölcsönzése. A lettben is megvan ez a szó, de a lett <i>saima</i> más típusú családot jelent, elsősorban olyan állati közösségekre használják, amelyek azonos anyától származnak (pl.: <i>bišu saime</i> 'méhcsalád, kaptár'), a nyelvészetben a nyelvcsaládokat jelöli (pl.: <i>indoeiropiešu valodu saime</i> 'indoeurópai nyelvcsalád') vagy egyéb közösségekre alkalmazzák (pl.: <i>rakstnieku saime</i> 'az írók családja'). Az ilyen közösségeket a latgalban <i>draudze</i>-nek hívják, ami a lettben olyan egyházi adminisztratív és területi egységet jelent, amely egy templom köré szerveződik, fordítható tehát 'gyülekezet'-nek, 'plébániá'-nak, de bizonyos esetekben 'község'-nek is.</p> <p>A lett <i>cilts</i> 'törzs' szó a latgalban <i>cilts</i> formában 'nemzetség'-et jelent. A lett <i>ģints</i> 'nemzetség' azonos tőből származik a litván <i>gentis</i>-szel, ami 'törzs'-et és 'nemzetség'-et is jelent. A latgalban a 'törzs'-et a <i>dzimte</i> jelöli, ami a lettben 'nyelvtani nem' jelentésű (pl.: <i>viriešu dzimte</i> 'hímnem', <i>sieviešu dzimte</i> 'nőnem'). A <i>dzimte</i> és a <i>dzimta</i> szavak a <i>dzimt</i> 'szülni' szó származékai.</p>
<p><i>lasīt</i> 'olvas'</p> <p><i>lasīt</i> 'gyűjt'</p> <p><i>skaitīt</i> 'számol'</p>	<p><i>skaitēit</i> 'olvas'</p> <p><i>laseit</i> 'gyűjt'</p> <p><i>skaitēit</i> 'számol'</p>	<p><i>skaityti</i> 'olvas'</p> <p><i>rinkti</i> 'gyűjt'</p> <p><i>skaičiuoti</i> 'számol'</p>	<p>A lett <i>lasīt</i> szónak két jelentése van, első számú használatában azt jelenti, hogy 'olvas'. Ebben a jelentésében a latgalban a <i>skaitēit</i>, a litvánban pedig <i>skaityti</i> felel meg neki. Ezek az igék azonos tövel bírnak, mint a 'szám' jelentésű főnevek: lett és latgal <i>skaits</i> 'szám' és <i>skaitlis</i> 'szám, számjegy', valamint a litván <i>skaičius</i> 'szám' és <i>skaitmuo</i> 'szám, számjegy'. Mind a három nyelvben szintén ebből a tőből származnak a 'számol' jelentésű igék: lett <i>skaitīt</i> 'számol', latgal <i>skaitēit</i> 'olvas' és litván <i>skaičiuoti</i> 'számol'. Számos nyelvben előfordul, hogy a 'számol' és az 'olvas' jelentésű ige kapcsolatban áll egymással, a magyar olvas szónak is volt 'számol' jelentése, és összefüggésbe hozzák például a finn <i>lukea</i> 'olvas' és <i>luku</i> 'szám' szavakkal.</p> <p>A <i>lasīt</i> második, ritkább jelentése a 'gyűjt', ebben az értelemben megfelel neki a latgal <i>laseit</i> 'gyűjt' ige. (A lettben gyakrabban használt a <i>vākt</i> 'gyűjteni' szó.)</p>
<p><i>viņš</i> 'ő (hn.)'</p> <p><i>viņa</i> 'ő (nn.)'</p> <p><i>viņi</i> 'ők (hn.)'</p> <p><i>viņas</i> 'ők (nn.)'</p>	<p><i>jis</i> 'ő (hn.)'</p> <p><i>jī</i> 'ő (nn.)'</p> <p><i>jei</i> 'ők (hn.)'</p> <p><i>juos</i> 'ők (nn.)'</p>	<p><i>jis</i> 'ő (hn.)'</p> <p><i>jī</i> 'ő (nn.)'</p> <p><i>jie</i> 'ők (hn.)'</p> <p><i>jos</i> 'ők (nn.)'</p>	<p>Fontos különbség a lett és a latgal között, hogy a harmadik személyű személyes névmások jelentősen eltérnek egymástól. A latgal alakok a litván formákkal mutatnak rokonságot. Az alakok eredetére vonatkozóan számos elmélet született. Egyes elképzelések szerint a <i>viņš</i> töve azonos a lett <i>viens</i> 'egy' jelentésű szóéval, mások szerint a <i>viņš</i> végén található palatális hangok annak a jelei, hogy az adott tőhöz éppen a <i>jis</i> típusú névmások csatlakoztak: *<i>vin-</i> + *<i>jis</i>. Annyi bizonyos, hogy a lett alakok eredetileg élettelen dolgokra vonatkoztak, amit mai illetén használatuk is bizonyít. A litván névmásokat az indoeurópai alapnyelv harmadik személyű személyes névmássaiból eredeztetik.</p>
<p><i>tas</i> 'az (hn.)'</p> <p><i>tā</i> 'az (nn.)'</p> <p><i>šīs</i> 'ez (hn.)'</p> <p><i>šī</i> 'ez (nn.)'</p>	<p><i>tys</i> 'az (hn.)'</p> <p><i>tei</i> 'az (nn.)'</p> <p><i>itys</i> 'ez (hn.)'</p> <p><i>itei</i> 'ez (nn.)'</p>	<p><i>tas</i> 'az (hn.)'</p> <p><i>ta</i> 'az (nn.)'</p> <p><i>ši</i> 'ez (hn.)'</p> <p><i>šis</i> 'ez (nn.)'</p>	<p>A lettben és a litvánban a távolra mutató névmások <i>t</i>-vel kezdődnek, és mély hangrendű magánhangzók találhatók bennük. A közelre mutatók <i>š</i>-sel kezdődnek, és magánhangzójuk magas hangrendű. A két típust eltérő indoeurópai alapnyelvi névmási töre vezetik vissza, és más ragozási típusba is tartoznak. A latgalban viszont a két csoport csak annyiban különbözik, hogy a közelre mutatók a távolra mutatókból jöttek létre egy szókezdő <i>i</i>- hozzáadásával, ragozásuk pedig megegyezik. E tekintetben a lett és a litván áll közelebb egymáshoz.</p>
<p><i>jā</i> 'igen'</p>	<p><i>nui</i> 'igen'</p>	<p><i>taip</i> 'igen'</p>	<p>Az igenlést kifejező <i>jā</i> szó a lettbe a németből került át. A latgal és a litván alakok eltérnek egymástól és a lettől is. A lett <i>un</i> 'és' szintén a németből származik, a</p>

<i>nē</i> 'nem'	<i>nā</i> 'nem'	<i>ne</i> 'nem'	latgalban az <i>i</i> feltehetően a litván <i>ir</i> rövidült formája.
<i>un</i> 'és'	<i>i</i> 'és'	<i>ir</i> 'és'	
<i>kāpēc</i> 'miért'	<i>parkū</i> 'miért'	<i>kodēl</i> 'miért'	A lett <i>kāpēc</i> a <i>kas</i> kérdő és mutató névmás birtokos esetű formája, amelyhez a <i>pēc</i> 'szerint' jelentésű névutó csatlakozott. A latgalban a tagok sorrendje fordított, a <i>kū</i> , amely a latgal <i>kas</i> tárgyesete, együtt áll a <i>par</i> '-ként' jelentésű előljárószóval. A lett <i>pēc</i> és a latgal <i>par</i> egyes jelentéseikben megegyeznek egymással.
<i>kādēļ</i> 'miért'	<i>deļkuo</i> 'miért'	<i>kodēl</i> 'miért'	A lett <i>kādēļ</i> a birtokos esetű <i>kā</i> és a <i>dēļ</i> 'miatt' jelentésű névutó összeolvadásának eredménye. A latgal <i>deļkuo</i> ugyanezen analógia szerint jött létre: a <i>kuo</i> a névmás birtokos esetű alakja, a lett <i>dēļ</i> névutónak a latgalban a <i>deļ</i> előljárószó felel meg. Ugyanílyen típusú az összetétel a litván <i>kodėl</i> .
			A lettben finnugor hatásra jelentek meg a névutók. Egyes szavak előljárószóként és névutóként is használhatók, pozíciójukból fakadóan pedig eltérő a jelentésük. A latgalban és a litvánban nem érvényesült ilyen hatás, és nem jellemzőek a névutók.

Latgal nyelvű irodalom és szövegminta

Bojtár Endre monográfiájában közli a latgal újjászületési mozgalom kiemelkedő alajának, Francis Kemps-nek 1906-ban megjelent *Tāvu zeme* című versét, annak lett átíratát és magyar fordítását.^[28]

Latgalul Tāvu zeme	Lettül Tēvu zeme	Magyarul Atyá(in)k földje
Tāvu zeme, vōrgu zeme Kō tu guli tymsumā? Celīs, tovas dryvas, pļovas Sābri kōjom samyna! — ♦ — Tāvu zeme, paplēt acis, Verīs, gaismas saule lāc; Sābri pļauņ jau zalta kviešus, Tovys teirums nav vēļ sāts. Tāvu zeme, vōrgu zeme, Celīs, sovus dālus sauc; — ♦ — Verīs, cik vēļ dorba priekšā — ♦ — Un cik tōļ jau sveši ļaudis!	Tēvu zeme, vergu zeme Ko tu guli tumsumā? Celies, tavas druvas, pļavas Sābri kājām samina! — ♦ — Tēvu zeme, paplēt acis, Veries, gaismas saule lec; Sābri pļauņ jau zelta kviešus, Tavs tīrums nav vēl sēts. Tevu zeme, vergu zeme, Celies, savus dēlus sauc; — ♦ — Veries, cik vēl darba priekša — ♦ — Un cik tālu jau sveši ļaudis!	Atyák földje, rabok földje, Miért alszol sötétségben? Kelj fel, földjeidet, rétjeidet Gaz bandák lábbal tiporják! — ♦ — Apák földje, nyisd ki szemed, Nézd, felkel a fény napja; A gaz bandák már kaszálják az arany búzát, A te földed még nincs bevetve. Atyák földje, rabok földje, Kelj fel, szólítsd fiaidat; — ♦ — Nézd, mennyi munka van még előttünk — ♦ — És mily messze vannak már az idegen emberek!

A Miatyánk latgal, lett és magyar változata:

Latgalul Myusu Tāvs	Lettül Tēvreize	Magyarul Miatyánk
Myusu Tāvs, kurs esi dabasūs, slaveits lai tūp Tovs vōrds. Lai atnōk Tova Vālsteiba. Tova vaļā lai nūteik, kai dabasūs, tai ari vērs zemes. Myusu ikdīneiškū maizi dūd mums šudiņ. I atļaid mums myusu porōdus, kai i mes atļaižam sovīm porōdnīkim. In naved myusu kārdynōšonā, bet izglōb myusus nu ļauna. Amen.	Mūsu Tēvs, debesīs, Svētīts lai top Tavs vārds. Lai nāk Tava Vālstība. Tavs prāts lai notiek, kā debesīs, tā arī virs zemes. Mūsu dienišķo maizi dod mums šodien. Un piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem. Un neieved mūs kārdināšanā, bet atpestī mūs no ļauna. Āmen.	Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, Szenteltessék meg a Te neved. Jöjjön el a Te országod. Legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma. És bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek. És ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól. Ámen.

A lett himnusz latgalul, lettül és magyarul:

Latgalul Latvijas himna	Lettül Latveijs gimnys	Magyarul Lettország himnusza
Dievs, svētī Latviju, Mūs' dārgo tēviju, Svētī jel Latviju, Ak, svētī jel to! — ♦ — Kur latvju meitas zied,	Dīvs, svētej Latveju, Myus duorgū tēviju, Svētej i Latveju, Ak svētej i tū! — ♦ — Kur latvu meitas zīd,	Isten, áld meg Lettországot, A mi drága hazánkat, Áld meg hát Lettországot, Oh, áld meg hát! — ♦ — Ahol lett lányok virulnak,

Kur latvju dēli dzied,
Laid mums tur laimē diet,
Mūs' Latvijā!

kur latvu dāli dzīd,
Laid mums tur laimē dzyguot,
Myus' Latvijā!

Ahol lett ifjak énekelnek,
Engedj minket ott boldogságban táncolni,
A mi Lettországunkban!

Jegyzetek

1. <http://www.ethnologue.com/language/ltg>
2. Bojtár 1997: 133.
3. Bojtár 1997: 134.
4. Lagzi 2008: 22.
5. Vö. Lagzi 2008, Laczházi 2005, Németh 2009, Ambrus 2004, Jávorszky 1997.
6. Laczházi 2005.
7. Lagzi 2008.
8. Lettország állami nyelvtörvénye (<http://likumi.lv/doc.php?id=14740>).
9. LR Augstākās tiesas Senāta lēmums lietā Nr.A42571907 SKA–596/2009.
10. Décsy 1973: 69.
11. Az [ɛ] hangról azt tartják, hogy egykor a magyarban is megvolt, később azonban egybeolvadt az [i] hanggal. Evvel magyarázható, hogy bizonyos szavak annak ellenére kapnak mély hangrendű toldalékokat, hogy bennük magas hangrendű [i] található, pl.: *híd* : *hidak*, *nyíl* : *nyilak*. Mások szerint nincs szükség az [ɛ] meglétének feltevésére, ugyanis az [i] hangrendileg semleges, ezért nincs hangrendi alternánsa például az *-ig* ragnak sem. Az [ɛ]-t a magyar nyelvtörténet *ĭ*-ként jelöli.
12. Az olyan szótagokban, amelyekben egy hosszú magánhangzó, egy diftongus vagy egy diftongus és *l*, *m*, *n* vagy *r* hang kapcsolata található, a három szótagintonáció (hosszú, megszakított és ereszkedő) jobban megőrződött. Ezekben az esetekben az intonáció minősége jelentés-megkülönböztető szereppel is bírhat. Az intonációs jelenség egyes lett nyelvjárásokban jobban megőrződött, máshol kevésbé. A latgal intonációs gyakorlata nem mindig esik egybe a lettével.
13. Az *r* : *ŗ* helyesírásbeli megkülönböztetésének kérdése a lett nyelvészet egyik sarkalatos pontja.
14. A palatalizáltság elsődleges képzési jegy, a lágyság viszont másodlagos.
15. Az uráli **-n'* datívuszrag a közfinnben lejátszódó depalatalizációs folyamatoknak köszönhetően azonos alakúvá vált az uráli **-n* genitívuszraggal, funkciója ezért elhalványult, szerepét más eset vette át.
16. A lív *-n* datívuszrag alakilag nagyon hasonlít a lett datívuszi végződésekre, amelyek legtöbbszörében fellelhető egy *-m* hang. Ezért finnugrista nyelvészek úgy vélik, lett hatással is magyarázható a lív datívuszrag megmaradása. A rag megőrződésének indoka az is lehet, hogy a lívben a genitívuszi végződés szerepét sok esetben belső magánhangzó-váltakozás vette át, a rag maga pedig eltűnt.
17. Például a következő kifejezésekben: *turēt rokā* 'kézben tart' vagy *turēt dzīvnieku* 'állatot tart' vagy *turēt vaļā* 'nyitva tart'.
18. Leikuma 2003 : 4.
19. Ezt a ragozási rendszert kiegészíti a megszólító eset, avagy vokatívusz, amely csak élőlt jelentő szavak vagy megszemélyesítés esetén használatos. A vokatívusz vagy megegyezik az alanyesettel vagy pedig az esetvégződés nélküli tövel, használata nagy ingadozást mutat, ezért itt nem tárgyaljuk. Egyes nyelvtanok felveszik az eszközhatározói esetet, avagy instrumentáliszt, mint különálló esetet a lettben és a latgalban is. Mivel azonban az eszköz- és társahatározói eset kifejezőeszköze egy előjárószo és tárgyeset egysége, ezért nem tekinthetjük különálló esetnek. Megkülönböztetése csupán hagyományon alapul.
20. Elavultnak számító szó, amely helyett a *paukščiukas* 'fióka, csibe' jelentésű szót használják.
21. A szóvégi mássalhangzó *-s* > *-š* változását az *-ias* végződés *i*-je váltotta ki.
22. A második deklinációs *-s* végű szavak a következők: *akmens* 'kő', *asmens* 'él, penge', *mēness* 'hold', *rudens* 'ősz', *suns* 'kutya', *ūdens* 'víz', *zibens* 'villám'.
23. A litvánban az *-is/-ys* végű szavak az első deklinációba tartoznak.
24. A litvánban az *-us/-ius* végű szavak a második deklinációba tartoznak.
25. A litvánban az *-a/-ai/-i/-ē* végű szavak a harmadik deklinációba tartoznak.
26. A litvánban az *-ys* végű szavak az első deklinációba tartoznak.
27. A litvánban az *-is* végű nőnemű szavak az ötödik deklinációba tartoznak.
28. Bojtár 1997: 169-170.

Források

- Ambrus Mónika 2004. *Lettország - állampolgárnak lenni vagy nem (állampolgárnak) lenni?* Themis. 2004/július. 5–11. [1] (http://epa.oszk.hu/02_300/02363/00002/pdf/EPA02363_themis_2004_12.pdf)
- Bojtár Endre 1997. *Bevezetés a baltisztikába*. Osiris Kiadó. Budapest. [2] (<http://www.tankonyvtar.hu/hu/tartalom/tkt/bevezetes-baltisztikaba/index.html>)
- Décsy Gyula 1973. *Die Linguistische Struktur Europas. Vergangenheit, Gegenwart, Zukunft*. Harassowitz. Wiesbaden.
- Fodor István 2000. *A világ nyelvei*. Budapest. Akadémiai Kiadó.
- Jávorszky Béla 1997. *Néhány gondolat az észtországi és lettországi oroszokról*. Pro minoritate. 6/2. 82–85. [3] (<https://web.archive.org/web/20141127193518/http://www.prominoritate.hu/folyoiratok/1997/ProMino97-3-12-Javorszky.pdf>)
- Laczházi Aranka 2005. *A hivatalos és a „kisebbségi” nyelv Lettországban*. Kisebbségkutatás 2005/3. [4] (https://web.archive.org/web/20141003144050/http://www.hhrf.org/kisebbssegkutataskk_2005_03/cikk.php?id=955)
- Lagzi Gábor 2008. *Kisebbségi kérdés, nemzeti kisebbségek Észtországban, Lettországban és Litvániában a rendszerváltást követő időszakban*. EÖKK. Budapest. [5] (<https://web.archive.org/web/20100120053418/http://www.eokik.hu/data/files/123541324.pdf>)
- Leikuma, Lidija 2003. *Latgališu volūda 1*. Sanktpēterburgas Valsts universitāte. [6] (<https://web.archive.org/web/20060303005617/http://www.geoling.nw.ru/Baltist/Publicat/LatgVol1.pdf>)
- Nau, Nicole 2011. *A short grammar of Latgalian*. Lincom Europa.
- Németh Ádám 2009. *Lettország nemzetiségi szerkezetének átalakulása a XIX-XX. században és napjainkban*. Modern Geográfia. 2009/II. [7] (http://www.moderngeografia.eu/wp-content/uploads/2012/02/nemeth_adam_2009_2.pdf)
- Nītiņa, Daina 1998. *Könyv a lett nyelvről*. Szombathely. Savariae.

További információk

- Lett-latgal online szótár (<http://vuordineica.lv>)
- Lett szómagyarázó szótár (<https://web.archive.org/web/20120923233631/http://www.latvianforyou.com/cgi-bin/l.pl>)
- Litván ragozási generátor (<http://www.morfologija.lt/zodzio-formos>)

Kapcsolódó szócikkek

A lap eredeti címe: „https://hu.wikipedia.org/w/index.php?title=Latgal_nyelv&oldid=22744996”

A lap utolsó módosítása: 2020. június 13., 16:17

A lap szövege [Creative Commons Nevezd meg! – Így add tovább! 3.0](#) licenc alatt van; egyes esetekben más módon is felhasználható. Részletekért lásd a [felhasználási feltételeket](#).